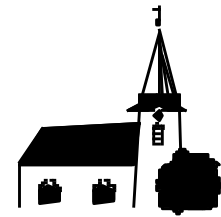

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Vzpomínka na zemřelé

Na počátku listopadu asi každý z nás navštíví hroby svých zemřelých rodičů, sourozenců, známých. Vzpomínáme, modlíme se. Část listu sv. Brauliona (+ 651), biskupa v Zaragoze ve Španělsku, ať je nám všem povzbuzením naší naděje ve věčný život:

„Kristus, naděje všech věřících, nenazývá ty, kteří opouštějí svět, mrtvými, ale spícími. Říká přece: *Náš přítel Lazar spí.* (Jan 11,11)

Ani svatý apoštol Pavel nechce, abychom se rmoutili pro zesnulé, a to proto, že věříme-li podle slov evangelia, že všichni, kdo věří v Krista, nezemřou navěky, skrze víru také víme, že stejně, jako není mrtvý Kristus, nezemřeme ani my.

Až totiž bude dán příkaz a zazní archandělův hlas, za hlaholu Boží polnice sestoupí z nebe sám Pán a všichni mrtví, kteří zemřeli v Kristu, opět vstanou.

Naděje na vzkříšení by nás měla povzbudit, protože s těmi, které zde nyní ztrácíme, se tam jednou opět shledáme. Stojí opravdu za to, abychom poslušností vůči příkázáním osvědčovali pevnou víru v toho, který má svrchovanou moc, a vzkřísit mrtvé je pro něho snazší než pro nás probudit někoho ze spánku. A podívejte se: Ačkoli to víme a říkáme, přesto nás jakési hnutí myslí znovu a znovu nutí propukat v pláč a síla stesku zmáhá i duši věřící. Ach, jak ubohý je člověk ve svém člověčenství! Bez Krista je všechno, čím žijeme, jen marnost.

Ó smrti, tvrdá a nelítostná, rozdělující manžele a rozlučující ty, které spojuje přátelství! Zlomena je už tvoje moc a zlovolné tvoje jho zničil ten, jenž ti hrozil už skrze prorocké volání Ozeášovo: *Ó smrti, já budu tvou smrtí!* (Oz 13,14) A tak s apoštolem Pavlem jásáme: *Smrti, kdepak je tvoje vítězství? Smrti, kdepak je tvůj bodec?* (1 Kor 15, 55)

Ten, který tě přemohl, nás vykoupil: vydal svůj drahý život do rukou bezbožných nepřátel, aby si z bezbožníků učinil své přátele. Je toho samozřejmě velice mnoho, co bychom si měli z Písma svatého připomenout k útěše nás všech. Spokojme se však nadějí na vzkříšení a upřeme svůj zrak na slávu našeho Vykupitele: vždyť v něm, jak věříme, jsme z mrtvých již vstali, jak říká apoštol Pavel: Jestliže jsme s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že spolu s ním také budeme žít.

Nepatříme zajisté sami sobě, ale tomu, který nás vykoupil; naše vůle musí tedy být vždycky závislá na jeho vůli. Proto se také modlíme: *Bud' vůle tvá.* (Mt 6, 10) A proto je třeba, abychom při pohřbu říkali s Jobem: *Hospodin dal, Hospodin vzal, Hospodinovo jméno bud' pochváleno.* (Job 1, 21) Říkejme to s Jobem zde na tomto světě, aby jednou na onom světě o nás nebylo shledáno, že jsme si počínali jinak než on.“

Tolik sv. biskup Braulion. Až budeme stát v těchto dnech u hrobu svých blízkých, dívejme se na život i smrt jeho pohledem. Pro svoje dobro časné i věčné.

P. Josef Moulík

Zprávy z farnosti

- **Biblické hodiny**

se konají v pondělí od 16.30 na faře v Berouně.

- **Tichá adorace po večerní mši svaté**

se koná každé úterý. Nejsvětější svátost bývá vystavena 20 min.

- **Společenství mládeže**

Pravidelná setkání mládeže (cca od 14 let) se konají každé úterý od 18 hod. v kaplance. *Všichni mladí jsou srdečně zváni!*

- **Modlitební společenství**

Setkání se koná vždy ve čtvrtek:

- **1. 11. - modlitba s Biblií v Berouně na faře od 20 hod.**

- **8. 11. - modlitba Taizé v Berouně v modlitebně ČCE, Husovo nám. 43 od 20 h.**

- **15. 11. - tichá adorace a modlitba chval, díky a proseb v Berouně v kapli Povýšení sv. kříže od 20 hod.**

- **22. 11. - adorace a večer chval na Tetíně v kostele sv. Kateřiny od 20 hod.**

- **29. 11. - modlitební večer na Tmani v kostele sv. Jiří od 20 hod.**

Setkání při modlitbě trvá do 21.30 hod. Následně je volná diskuze a sdílení pro zájemce do 22 hod.

Přímluvné modlitby je možno vložit v kostele do krabičky a na web farnosti.

Děkujeme, modlíme se za vás. Srdečně vás zveme ke společné modlitbě. :-)

„Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.“ (Ef 2,10)

tým MS

Jan Franta tel. 605 983 228, Libuše Lukášová tel. 724 352 366, Vojtěch Malý tel. 735077381, Jan Marek tel. 732 541 409, Jana Cívínová tel. 721 120 926

- **Modlitba růžence**

se koná **vždy v pátek** před večerní mší svatou v Berouně **od 17.20 do 17.40 hod.** a vede ji pí Hánová. Úmysl modlitby je za kněze, farnost, Komunitní centrum sv. Ludmily na Tetíně a město Beroun.

- **Slavnost Všech svatých – čtvrtek 1. listopadu**

Mše svaté:

- 8.00 – Beroun

- 17.00 – Loděnice

- 18.00 – Beroun; Králův Dvůr

- **Vzpomínka na všechny věrné zemřelé – pátek 2. listopadu**

Mše svaté:

- 17.00 – Loděnice
- 18.00 – Beroun

Od 17.00 hodin je možné v Berouně přijmout svátost smíření. Po večerní mši sv. u sv. Jakuba následuje adorace před Nejsvětější svátostí oltární (první pátek).

- **Podmínky pro získání plnomocných odpustků pro duše v očistci:**

- ve čtvrtek 1. listopadu (odpoledne) a v pátek 2. listopadu (po celý den)

Při návštěvě kteréhokoli kostela je možné získat plnomocné odpustky pro duše v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (svátost smíření, eucharistie, modlitba na úmysl papeže) je třeba se v kostele pomodlit modlitbu Páně a Vyznání víry.

- 1. 11. (odpoledne) – 8. 11.

Po splnění obvyklých podmínek (svátost smíření, eucharistie, modlitba na úmysl papeže) je možné denně získat plnomocné odpustky pouze pro duše v očistci, navštívili někdo hřbitov a třeba jen v duchu se pomodlí za zemřelé.

Plnomocné odpustky mohou věřící v České republice pro duše v očistci získat už od 25. října, a to v případě, že v obvyklé době od 2. do 8. listopadu nemohou z vážných důvodů hřbitovy navštívit.

- **Modlitby za zemřelé na berounském hřbitově**

V pátek 2. listopadu se sejdeme v 15.00 hodin na berounském hřbitově u kněžských hrobů, abychom se modlili za naše zesnulé, zvláště za ty, kdo jsou zde pohřbeni.

- **Úklid kostela sv. Jakuba – 5. listopadu**

Pravidelný úklid se koná vždy *první pondělí* v měsíci od 18 hod. Prosíme ochotné farníky o pomoc s úklidem *v pondělí 5. 11.*

- **Farní káva – 11. listopadu**

Setkání u kávy a čaje na faře v Berouně po dopolední mši sv. bude v neděli 11. listopadu. Všichni jste srdečně zváni.

- **Výročí 25 let Farní charity Beroun – 13. listopadu**

V 11.00 bude v kostele sv. Jakuba sloužit mši sv. Mons. Václav Malý. Od 10.30 se v kostele uskuteční také vernisáž výstavy o historii a současnosti berounské charity. Výstava potrvá do 9. prosince.

- **Benefiční ples Farní charity Beroun – 24. listopadu**

Ples spojený s oslavou 25. výročí založení Farní charity Beroun se koná *v sobotu 24. 11. od 19 hod.* v Berouně na Plzeňce. Výtěžek tomboly bude věnován na podporu Charitní pečovatelské služby.

- **Sbírka na misie**

vynesla 7.968,- v Berouně, 2.500,- Kč v Loděnici, 1.900,- Kč v Počaplech, 1.715,- Kč na Tetíně, 807,- Kč v Nižboru, 800,- Kč ve Svatém Janu, 735,- Kč na Chyňavě, 340,- Kč na Vráži a 240,- Kč v Hýskově.

- **Sbírka na charitní činnost v arcidiecézi**

se uskuteční v neděli 11. listopadu.

- **Den Bible,**
spojený se sbírkou na biblický apoštolát, se v tomto roce koná v *neděli 18. 11.*
- **Adventní koncert v Počaplech – 1. prosince**
V sobotu 1. prosince, tedy na prahu doby adventní, se uskuteční v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Počaplech koncert v podání Karolíny Janů (soprán), Jiřího Sejkory (hoboj) a Pavly Salvové (varhany). Zazní skladby B. M. Černohorského, A. V. Michny, J. S. Bacha, C. Francka, A. Dvořáka a dalších.
- **Adventní koncert v Berouně – 2. prosince**
V neděli 2. prosince, tedy na 1. neděli adventní, se u sv. Jakuba v Berouně uskuteční od 15.00 adventní koncert Svatojakubského chrámového sboru. Zazní Staročeské roráty.
- **Adventní duchovní obnova – 15. prosince**
Adventní rekolekce pod vedením P. Petra Beneše, CSsR. se uskuteční v *sobotu 15. 12. od 9.00 do cca 12.30 hod.* na faře v Berouně.
- **Příprava k biřmování**
bude zahájena *ve středu 12. prosince v 16.30* na faře v Berouně.
- **Pravidelné akce v Počaplech**
 - První neděli v měsíci se po mši sv. koná na počapelské faře setkání nad nedělními biblickými texty pod vedením jáhna Jiřího Cikánka.
 - Každou neděli v 19 hod. modlitební společenství na faře.
 - Každou poslední neděli v měsíci následuje po mši sv. posezení při čaji a kávě.

Milostný obraz Panny Marie Bolestné

Jistě jej mnozí znáte – náš milostný obraz Panny Marie Bolestné, který byl cílem tisíců poutníků v kapli stejného zasvěcení na kopci nad Berounem, tedy „U studánky“. Dnes je to romantické místo pro výlety nabízející úžasný výhled do krajiny na meandry řeky a naše krásné město. Kaple už dávno neslouží svému účelu a asi jen málokoho napadne, že to v minulosti bylo velmi živé poutní místo, k němuž se pojily legendy o zázracích. Putovala sem procesí i z velké dálky a místo bylo spravováno dvěma kněžími... Tedy nejprve kousek historie: V roce 1724 bylo u oltáře kladení do hrobu v našem kostele založeno bratrstvo Panny Marie Bolestné, které si uložilo za úkol pečovat o poutní místo nad Berounem a organizovat zde poutě, procesí a ostatní liturgické dění. Vznik bratrstva připomíná kartuše nad oltářem (za tuto informaci děkuji P. Miroslavu Heroldovi SJ). Od roku 1733 bylo na berounském kopci skutečně živo. Prakticky denně zde přicházeli poutníci a o velkých mariánských svátcích zde skutečně byla hlava na hlavě. Přímo u kaple byla poustevna a v ní přebývali dva kněží. Císař Josef II. svým výnosem v roce 1786 výrazně

reguloval poutě, což prakticky zlikvidovalo i berounskou kapli „U studánky“. V 19. století proběhl pokus obnovit toto místo a vzkřísit jeho poutní tradici. Kaple byla přestavěna do dnešní podoby architektem Josefem Mockerem, ale staré časy se už nevrátily. Později byla kaple prodána městu a slavný obraz – cíl poutníků – byl přemístěn do farního kostela sv. Jakuba. Nějakou dobu stál na oltáři pod velkým křížem, pak byl uložen do depozitáře.

Často jsem si se zájmem tento obraz prohlížel. Je to velmi zdařilé dílo z 1. poloviny 18. století. A pak mi to došlo. Ten obraz má korunu! A to už něco znamená. Opět trochu historie. Tradice korunování mariánských obrazů se zrodila v Itálii ve 30. letech 17. století. Hrabě Alessandro Sforza Pallavicini z Piacenzy byl velkým mariánským ctitelem a přišel s úmyslem „věnovat korunu a trůn mariánskému milostnému obrazu k větší cti a slávě“. Papež Urban VIII. schválil jeho úmysl a následně vznikla nadace hraběte Sforzy, která dodnes financuje výrobu nákladných korun. Jsou vyrobeny ze zlata a osázeny drahokamy. Pro korunovaci vydala vatikánská kapitula jasně formulované podmínky: předpokladem korunovace byl věhlas obrazu (clara imago), který uctívali věřící jako zázračný (gratiis refulgens). Zázraky musely být prokazatelné výpověďmi hodnověrných svědků pod přísahou. Předpokladem korunovace bylo též stáří úcty (antiquitas originis et artis) a rozšíření kultu v co největším okruhu uctívatelů (cultus eximius et antiquus), kteří museli přicházet do poutního místa pravidelně a z veliké dálky (concursum populi longinquo et perigrinationes continuae). Papež Urban VIII. vydal taky zvláštní breve, v němž jsou pro slavnostní dny uvedeny plnomocné odpustky a pověřoval zvláštním dekretem korunovatele. První takový obřad se dle těchto předpisů konal dne 25. srpna roku 1630 a posvěcená koruna spočinula na hlavě Madony de la Febbre, uložené v sakristii baziliky sv. Petra v Římě. Následovala celá řada korunovacích milostných obrazů v celé Evropě a později i v celém světě (u nás byly v době baroka korunovány sochy a obrazy Panny Marie na Svaté Hoře, v kostele sv. Tomáše v Brně, na Svatém Kopečku u Olomouce, v poslední době pak na Svatém Hostýně, v Bohosudově a korunu má též Pražské Jezulátko). Toto je tzv. velká nebo též vatikánská korunovace. Pak také existují korunovace malé, kdy některý obraz na menším poutním místě též obdržel korunu (ne však tak honosnou, často byla jen domalována) jako výraz úcty a jako záštitu církevní autority, tedy biskupa. U malých korunovacích se nezjišťovala pravost domnělých zázraků či zjevení. Biskup schválením korunovace potvrzoval, že na daném místě je úcta k obrazu zdrojem požehnání a celkově přispívá k duchovnímu dobru věřících. Do této kategorie spadá i milostný obraz Panny Marie Bolestné z berounské kaple „U studánky“.

Pastorační rada naší farnosti projednala návrh na opětovné umístění tohoto obrazu do prostoru kostela sv. Jakuba a tuto myšlenku jednomyslně podpořila. Také stanovisko Arcibiskupství pražského bylo kladné. **Proto bude v pátek 7. 12. 2018 v předvečer slavnosti Panny Marie při večerní liturgii v 18.00 hodin tento milostný obraz požehnán a instalován k úctě a modlitbám.**

Lukáš Petřivalský

Komunitní centrum na Tetíně

Vážení farníci, v září proběhla na Tetíně pouť ke sv. Ludmile, a jelikož se mnozí z vás dotazovali na komunitní centrum, rozhodla jsem se, že vás budu pravidelně o situaci kolem jeho plánované výstavby informovat. Komunitní centrum sv. Ludmily by mělo vzniknout z farní stodoly na Tetíně a realizátorem projektu je Římskokatolická farnost Beroun. V současné době se podařilo na výstavbu získat z dotací IROP EU finanční prostředky ve výši 18,5 mil. Kč. Minimální spoluúčast realizátora projektu je 5%. V červenci bylo vyhlášeno výběrové řízení na dodavatele stavby, ale přihlásila se pouze jedna firma, jejíž cena převyšovala naše možnosti. Proto bylo dohodnuto, že bude projekt přepracován tak, aby došlo ke snížení nákladů na stavbu a aby v listopadu byla možnost vyhlásit druhé výběrové řízení na dodavatele stavby.

A k čemu by takové centrum mělo sloužit? Protože se jedná o „komunitní centrum“, mělo by sloužit především jako otevřený prostor pro veřejnost, které umožní nám – farníkům, poutníkům, obyvatelům Tetína a lidem z okolí – scházet se, společně vytvářet aktivity a řešit sdílené problémy. Dále chceme, aby došlo k navázání či prohloubení spolupráce s místními spolky a organizacemi. Naším záměrem je vybudovat víceúčelový sál pro cca 70 lidí, který bude možno využívat alternativně pro různé akce, přednášky, výstavy, divadla, promítání apod. V prvním patře centra chceme vybudovat prostory zaměřené na aktivity pro seniory a mládež (např. vzdělávací aktivity, kurzy, formační pobyty, kroužky atd.), prostory pro setkávání místních spolků a klubovnu. V centru budou také poskytovány dvě sociální služby a základní sociální a právní poradenství.

Jelikož vybudování komunitního centra vyžaduje opravdu velké úsilí, prosíme touto cestou o přímluvu za toto krásné a potřebné dílo. Je také možnost zapojit se do společné modlitby růžence, který se modlíme každý pátek v kostele sv. Jakuba v Berouně od 17.20 hod. a při kterém budeme nyní prosit mj. i za výstavbu a provoz Komunitního centra sv. Ludmily na Tetíně.

Taktéž touto cestou hledáme dobrovolníky, kteří by nám pomohli s propagací projektu a se získáváním finančních prostředků na spoluúčast projektu.

V případě zájmu mě neváhejte oslovit osobně, na emailu: kcludmila@seznam.cz nebo tel. číslo 776 786 613. Bližší informace vám poskytnou i P. Bouška či sestra Jana Cívínová.

Alena Vacková

Z arcidiecéze

- **Vikariátní konference**

se v měsíci listopadu uskuteční v Řevnicích v úterý 20. 11. od 9.00 hodin.

- **Arcidiecézní ministrantské setkání – 10. listopadu**

V sobotu **10. listopadu** se uskuteční v Praze Arcidiecézní setkání pro ministranty. Zahájení bude v 9.00 hod. v budově Arcibiskupského paláce, vyvrcholení mši sv. v 10.00 hod. v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha, kterou bude celebrovat kardinál Dominik Duka, arcibiskup pražský. Tentokrát se ministrantům, dá-li Bůh, otevře **možnost poznat hradní hasiče**. Ukončení v 16.00 hod. v budově arcibiskupství.

Program je koncipován pro ministranty od 6 do 30 let. S sebou 50,- Kč, pokud možno vlastní ministrantské oblečení.

Případní zájemci z Berounska, hlase se včas (aby se domluvílo potřebné množství automobilů a nahlásil počet ministrantů na oběd, případně diety, např. bezlepkové) na tel. 602817195 či e-mail: vasku@omadeg.cz. Alois Vašků

P. S.: Řidiči budou vítáni.

- **Setkání mladých lidí a řeholníků pražské arcidiecéze – 22. listopadu**

Ve čtvrtek 22. listopadu se uskuteční další setkání mládeže a převážně mladých bratří a sester, kteří zastupují komunity na území pražské arcidiecéze. Letošní setkání nese název „*Jsme svatí (?)*“.

Účastníci se mohou setkat se zástupci různých řeholí a hnutí, položit jim otázky, svěřit se v osobním rozhovoru, anebo se prostě jen tak dívat, a to vše během programu, jehož součástí bude úvodní zamyšlení P. Vlastimila Kadlece OMI a také interaktivní zamyšlení nad tím, jaké jsou mýty a co je pravda o řeholním životě. Nebude chybět příležitost k neformálním rozhovorům během občerstvení, pásmo svědectví spojené s odpověďmi na otázky publika a prodloužený čas k osobním setkáním nebo k tiché adoraci. **Program začne v 18.00 hod. mší svatou v kostele Panny Marie Sněžné** (Jungmannovo nám. 18, Praha 1) a **pokračovat bude od 19.15 hod. ve františkánském klášteře** až do cca 22.00 hod.

Na přípravě a zajištění programu se podílejí zástupci mužských a ženských řeholních rodin, setkání se koná ve spolupráci s Arcidiecézním centrem mládeže AP.

- **TAMMÍM**

Seminaristé Arcibiskupského semináře v Praze již tradičně pořádají duchovní víkend TAMMÍM pro mladé muže od 15 do 30 let, tentokrát na téma „*Totální nasazení pro Boha*“. Jedná se o duchovní obnovu s možností hledání vlastní mužské spirituality.

TAMMÍM se bude konat v termínu **23. – 25. listopadu 2018**.

Více informací na <http://www.seminar-praha.cz>. E-mail: tammim@signal.cz.

- **Přijetí do katechumenátu**

Kandidáti katechumenátu, jejichž křest se předpokládá o Velikonocích r. 2020 (nebo i později), budou přijati do katechumenátu při bohoslužbě slova, která se bude konat v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha **v sobotu 1. prosince 2018** (v předvečer první neděle adventní) **v 16.30 hod.** Na bohoslužbu naváže setkání katechumenů a jejich ručitelů s panem kardinálem Dominikem Dukou v Sále kardinála Berana.

Otce arcibiskupa si vážíme

V poměrně nedávné době jsme prošli předvolební vřavou, která byla opět bohatá na ne právě rytířská klání a různá jiná emotivní vystoupení. Mezi nimi hladinu katolických vod zvrátil zvláště návrh na přijetí alespoň padesáti syrských sirotků. Do diskuse plné úskoků a politických vášní byl zatažen i otec arcibiskup, Dominik kardinál Duka. Přepaden horlivou novinářkou, nechal se slyšet v tom smyslu, že jde především o politickou záležitost, a že je třeba se o věci nejprve poradit. Jeho odpověď vyvolala razantní kritiku ze strany části katolické veřejnosti, ba i kléru, kterým se zdálo, že tento jeho postoj je zjevnou zradou

biblických zásad, neboť Písmo na mnoha místech Starého i Nového Zákona zdůrazňuje zvláštní Boží pozornost a péči, jíž se těší zejména sirotci, vdovy a chudí. Ti by proto měli být také v mimořádné péči těch, kteří chtějí být Bohu věrní.

K tomu je dobré připomenout, že v Písmu svatém nacházíme jednak určitá varování a zákazy, které platí bez výjimek, za všech okolností. Příkladem může být zákaz modloslužby, úmyslného zabití nevinného, Spasitelovo varování před rozbitím manželství, zákaz homosexuálního jednání a mnohé další. Jak učí morální teologie, jedná se o skutky, které jsou zlé ze své podstaty, čili „vnitřně zlé“ (*malum intrinsece*)¹. To znamená, že za žádných okolností nemohou nabýt kladné hodnoty, nejsou slučitelné s Božím řádem. Na druhou stranu zde nacházíme řadu pozitivních mravních výzev a zásad, žádná z nich však nemá charakter konkrétního návodu na jednání, který by bylo možné bezmyšlenkovitě uplatňovat (např. „bud'te svatí, jako je Svatý váš nebeský Otec“, „dobře činite těm, kteří vás nenávidí“, „tomu, kdo by se s tebou chtěl soudit o košili, nech i svůj plášť“ atd.). V případě těchto výzev je vždy nezbytné zvažovat okolnosti, v nichž má být skutek jimi inspirovaný vykonán. Nezáleží pouze na úmyslu, nebo jen na materiální podstatě skutku², ale i na ostatních okolnostech, které mohou změnit, ba i zcela zvrátit jeho mravní hodnotu (např. kdybychom osobě závislé na návykových látkách dali podle zásady „dej mu i plášť“ všechnu svou hotovost). Písmo počítá s člověkem jako s rozumnou bytostí, neukládá mu pravidla, která by se měla pouze mechanicky uplatňovat, ale předkládá výzvy, které musí být uplatněny tvůrčím způsobem, s ohledem na poslední cíl člověka, který je v Bohu. Křesťanství nezavazuje člověka rozumu, naopak, jeho užívání předpokládá a vyžaduje. To je zvláště zřejmé v katolické tradici.

Z tohoto hlediska je třeba se podívat také na „péči o sirotky“. Obecně je to jistě věc správná a Bohu milá. Jaký mravní význam ale dávají okolnosti onomu konkrétnímu návrhu? Jestliže někdo vytáhne kartu „přijmout nejméně 50 sirotek ze Sýrie“ v předvolebním boji, jaký je skutečný význam tohoto skutku? Jaká je šance, že na základě této proklamace bude pomoheno někomu, kdo to skutečně potřebuje? Existují v tomto případě ony děti, je tu někdo konkrétní potřebný, k němuž by nás vážala mravní povinnost pomoci?

Vedle volebního klání je další významnou okolností této kauzy tzv. „migrace“. Náš premiér zatím odolává tlaku učinit i z naší země multikulturní ráj, jako je tomu na západ od nás. Jaký je význam návrhu přijmout 50 Syřanů v kontextu tohoto tlaku na Českou republiku a v kontextu obratu migrační politiky Itálie? Byl Trojský kůň darem, který bylo nemravné odmítnout, nebo spíše zbraní? To jsou jistě otázky, které je třeba zvažovat, odpovědi na ně nemohou být triviální.

Z těchto důvodů se domníváme, že bylo od otce arcibiskupa moudré, když se zdánlivě navzdory zásadě „ano, ano-ne, ne“ nepřidal k jednomu ze soupeřících politických směrů, což by chtěl nechtě učinit, kdyby řekl „rozhodně přijmout“ nebo „zásadně nepřijmout“. Otce arcibiskupa Dominika kardinála Duky si vážíme. Není třeba se za něj stydět.

Ivana a Petr Lepeškovi, Závodí

¹ Např. encyklika Jana Pavla II. *Veritatis Splendor*, kap. 81

² Jedná se o tzv. „předmět skutku“

Skautské středisko Radost a Naděje Beroun

Vážení farníci,
rádi bychom Vás upozornili na skautský bazárek, jehož cílem je podpora našeho skautského střediska. Pokud byste ho chtěli jakýmkoliv způsobem podpořit (darováním věcí, pomoci s prodejem atd.), tak se prosím obraťte na Veroniku Frantovou (732373196).
Děkujeme.

Skautský bazárek

Kdy: **21. – 23. 11. 2018**

Kde: **Seydlovo náměstí 24/5, Beroun**

Budova kaplanky na farním dvoře naproti Katolické mateřské škole.

Výtěžek bude darován skautskému středisku „Radost a naděje“ Beroun.

Za velmi nízké ceny si zde můžete zakoupit oblečení pro děti i dospělé, hračky, bižuterii, knihy a různé nezbytnosti...

Těšíme se na váš nákup.

Rozhovory s členy skautského střediska

Magdalena Tůmová

Milá Majdo,

žiješ v Berouně. Studuješ na Střední odborné škole přírodovědné a veterinární v Praze obor Veterinářství. Od prázdnin jsi členka oddílu RS.

1. Proč sis tu školu vybrala?

Mám ráda zvířata a vůbec jsem nevěděla, kam jít. Nabízela se tato škola, která naprosto vyhovovala mým požadavkům.

2. Co bys chtěla dělat za povolání?

Vzhledem k mému oboru určitě veterinářku

3. Odkdy jsi vlastně skaut? Co tě k tomu přimělo?

Na Skauta jsem chodila už jako malá. Ale byl to neregistrovaný oddíl a přivedli mě k tomu rodiče. Sem do tohoto střediska chodím už čtvrtým rokem.

4. Proč jsi vlastně skautka? Je pro tebe Skaut ve tvém životě důležitý? Co ti dává?

Proč jsem skautka, no to upřímně vůbec nevím. Ale lidi a celá myšlenka skautingu si mě tak získali, že si už život bez nich neumím představit. Takže ano, skauting je nedílnou součástí mého života.

5. Od letního tábora jsi členkou oddílu RS. Na co se těšíš a co od RS oddílu očekáváš?

Doufám v to, že si užiju spoustu zábavy a bude prostě a jednoduše sranda.

6. Zapojuješ se nějak ve středisku? Jak a co tě na tom baví?

Od začátku října chodím pomáhat ke lvíčátkům; protože tam chodím jen krátce, nedokážu přesně říct, co mě na tom baví.

7. Máš nějaký vtipný zážitek z tábora nebo ze Skauta?

Určitě, mám jich spoustu, ale první, co mě teď napadne, je zážitek z přepadu choceňských skautů, kdy jsme se s Barčou G. schovávaly v lese a někdo z nich tam zrovna procházel, ještě víc jsme se přikrčily k zemi a doufaly, že nás nevidí. Neviděl nás, vím to stoprocentně jistě, protože kousíček od nás začal čůrat.

8. Chodíš do tanečních? Jaký tě oslovil tanec?

Do tanečních chodím. Nejvíc mě baví let kiss.

9. Co ráda děláš ve volném čase?

Asi je to klišé, ale fakt moc ráda trávím čas s kamarády.

10. Cestuješ ráda? Tvá oblíbená země, kam by ses chtěla podívat nebo už jsi tam byla a chtěla by ses tam vrátit?

Sice nemám moc příležitostí cestovat, ale strašně ráda bych cestovala víc. Mám takový plán, že pokud se nedostanu na vejšku, chci jet na rok do nějaké anglicky mluvící země, třeba Island nebo tak něco.

11. Oblíbené jídlo?

Všechno, kromě rajský, miluju jídlo.

12. Je měsíc listopad, co tě první napadne, když se řekne tenhle měsíc?

Listopad je už jen kousek od prosince...A já miluju Vánoce, takže už převažuje vánoční nálada.

13. Jak by ses na závěr s námi rozloučila?

Pac a pusu, a mějte se famfárově.

Za rozhovor děkuje Simona Šustrová ☺

Farní pouť do Regensburgu

Dne 6. října jsme se ráno před šestou hodinou sešli na zastávce u Černého koně v Berouně a nasedli jsme do zájezdového autobusu. Čekala nás pouť do Regensburgu neboli do

Řezna, jak tomu bavorskému městu u nás v Čechách říkáme odnepaměti. Duchovně nás doprovázeli P. Petr Bouška a jáhen Josef Jonáš. Zájezd naplánovala a zorganizovala (jako už několikrát předtím) paní Libuše Lukášová. (Děkujeme! ☺)

Když jsme vyjžděli, nad krajinou ještě ležela tma, mnozí dospávali své brzké vstávání. Svítání však na sebe nedalo dlouho čekat, a tak jsme se zapojili do ranních modliteb díky a chval.

Ještě v autobusu jsme se seznámili s programem dne a částečně i s historií Řezna. Libuše Lukášová nám také ukázala dárek, který byl určen pro Mons. Michaela Fuchse, s nímž jsme se už brzy měli v Regensburgu setkat. Byla to ikona Vyšehradské Madony od ikonopisce Martina Damiana. Cesta rychle ubíhala, a tak jsme si ani nevšimli, kdy jsme opustili Čechy, najednou kolem nás byly všechny

nápisy v němčině a blížili jsme se k cíli. Projeli jsme dlouhým tunelem, kolem nás se rozprostřela široká dunajská rovina a Řezno už bylo nadosah.

Po kamenném mostě, který nepůsobil tak starobyle jako náš pražský Karlův, jsme přešli přes řeku Dunaj a ocitli se v historickém jádru města. Už z dálky nás vítaly vysoké gotické věže katedrály svatého Petra a v ranním nízkém slunečním světle se zdály trochu neskutečné. Čím víc jsme se k nim blížili, tím byly mohutnější a reálnější, až jsme se ocitli na náměstí přímo pod nimi. Chvilka čekání, káva u stolku v zahrádce, fotografování, a už následovalo setkání se sympatickým Mons. Michaelem Fuchsem, který prý se učí česky, a proto dobře ví, že jeho příjmení u nás znamená „liška“. Připomněl mj., že naše diecéze – nyní Arcidiecéze pražská – se kdysi oddělila právě od řezenské, a že tedy mezi nimi jsou dávné historické vazby. (O historické blízkosti obou zemí nás ostatně mohl přesvědčit i nápis na nedalekém kostele, pocházející z Fuldských análů a uvedený latinsky, česky a německy, že zde v Řezně „Léta Páně 845 přijal Ludvík čtrnáct českých knížat i s jejich družinami, kteří toužili po křesťanství, a nechal je pokřtít.“ Když jsem ten nápis viděla poprvé r. 1990, došlo mi, že to bylo mnohem dřív, než na Velkou Moravu dorazili Konstantin s Metodějem...)

Program zájezdu pokračoval dál – rozdělili jsme se na dvě skupiny a ujaly se nás sympatické a milé průvodkyně. Ta naše pocházela z Čech, ale už dlouhá léta žije zde v Řezně, má rodinu a příležitostně působí jako průvodkyně a tlumočnice. Chvíli jsme ještě čekali na německou průvodkyni, a když se konečně obě sešly, následovala prohlídka katedrály sv. Petra včetně nejstarších podzemních prostor. Zaujaly nás také největší varhany, které musely být zavěšeny na lanech a varhaník se k nim dostává výtahem. Věže katedrály nejsou dostavěny klasicky z kamene jako ve středověku, ale v novější době z betonu, a proto se musí bohužel neustále opravovat.

Po rozchodu jsme si prohlédli centrum města, prošli jsme se kolem staré radnice, objevili jsme pozůstatek římské pevnosti, dva tisíce let starou římskou bránu Porta Praetoria, a užívali si odpoledního sluníčka, které nás mile hrálo po chladném dopoledni.

Odpoledne jsme se sešli před bazilikou sv. Emmerama, v jejímž podzemí se nachází kaple sv. Wolfganga, a zde jsme slavili mši svatou, již celebroidal P. Petr Bouška. Na závěr jsme zazpívali Svatováclavský chorál.

Poslední část zájezdu jsme věnovali prohlídce nedalekého památníku Walhalla, který se vypíná nad mohutným Dunajem. Sám památník je také mohutný, až megalomanský, ale určitě to stálo za to podívat se dovnitř a projít se mezi německými velikány (občas jsme si povšimli, že ne všichni byli opravdu Němci). Později jsem ovšem zjistila, že se vlastně má jednat o velké osobnosti „německého jazyka“, nikoli národa.

Když jsme odjížděli, slunce právě zapadalo a bylo tak krásně, že bychom klidně zůstali ještě na pár dní. Celý poutní zájezd se velmi vydařil.

L. Fričová

Berounské pamětní lípy

Psalo se datum 28. 10. 1968, byl státní svátek. Padesát let stará skautská kronika berounského 1. dívčího oddílu o tomto dni vypráví: „Dnes jsme se sešly v skautských krojích u 2. ZDŠ. Blanka (Blanka Horáková, vůdkyně oddílu – pozn. autorky) také již přinesla naši novou oddílovou vlajku, kterou jsme při této slavnostní příležitosti viděly poprvé. Vzpomínaly jsme 50. výročí založení naší krásné republiky a tento svátek jsme také oslavily. V průvodu šli jako první bratři, pak šla vlčata a nakonec my. U učiliště na sídlišti jsme nepochodovali na trávník. Lípa se slavnostně vztyčila v jámě a každý přihodil lopatku hlíny k jejím kořenům. Lipka tam stála bez jediného

lístečku, ale příští rok se zazelená a poroste s námi. Hrála se hymna a potom dívčí trio zazpívalo tři lidové písně. Sestra Čingi (Marie Čápková – pozn. autorky) slíbila, že se bude o lipku starat. Následovalo fotografování a rozchod všech oddílů. Nakonec jsme se vydaly na hřbitov, kde jsme položily věnec na hrob naší sestry Marie Vladykové (jedné ze zakladatelek skautingu v Berouně – pozn. autorky). Zastavily jsme se také u hrobu známého dirigenta Václava Talicha. Myslíme si všechny, že na tyto chvíle nikdy nezapomeneme.“ Zápis je doplněn fotografií, na níž je vidět náš rozrůstající se oddíl, zbrusu nová oddílová vlajka a za námi stojící a hrající dechová hudba (možná hraje právě tu státní hymnu). Snímek pořídil před padesáti lety berounský fotograf a skaut Přemek Sedlák, zápis do kroniky já.

Vzpomínalo se na vznik ČSR v r. 1918, lípy svobody se sázely na mnoha místech naší republiky. Paradoxní ovšem bylo, že naše země svobodná vůbec nebyla. „Dočasný pobyt“ okupantů se protáhl na víc než jednadvacet let, reformy „pražského jara“ roztály jak loňský sníh a následovala „normalizace“. Skauting nám r. 1970 zakázali, organizace Junák musela na podzim ukončit svou činnost.

Lípa svobody ale i přes tu nesvobodu zakořenila v zemi, zelenala se a rostla, i když určitě ne tak rychle jako lípy na náměstí před kostelem, zasazené v sedmdesátých letech. (Vzrůst asi hodně závisí na botanickém druhu.) Letošní vražedné letní sucho a tropické teploty však pro ni nebyly příznivé; její koruna je už od srpna sežehnutá sluncem, plná spáleného rezavého listí, a tak můžeme jen doufat, že se snad na jaře znovu zazelená...

Uplynulo padesát let. Jak už jsem uvedla v červencovém zpravodaji, 29. června 2018 byla na místě pokácené asi stodvacetileté lípy u morového sloupu před vchodem do kostela sv. Jakuba v Berouně zasazena lípa nová. Ten článek jsem ovšem psala s předstihem. Bylo to na konci měsíce; když se Seydlova lípa sázela, zpravodaj už musel být v tisku. Můžeme si proto ještě na tuto událost krátce vzpomenout.

Úvodní slovo pronesl starosta města Ivan Kůs; v souvislosti s děkanem J. A. Seydlem pohovořil o době národního obrození a zmínil také to, že právě tato etapa vývoje českého národa jako by předznamenala budoucí vznik samostatného československého státu.

Historik Miloš Garkisch si pro nás připravil výklad o děkanu Seydlovi, jenž patří k jeho oblíbeným berounským osobnostem, a tak jsme vyslechli odbornou přednášku o Seydlově

původu (narodil se v berounském dolejší mlýně na Ostrově, odkud pocházela i známá operní pěvkyně Tekla Podleská), o jeho mládí a studiích, o jeho rozmanitých zájmech (hra na housle a violoncello, komponování skladeb pro oba nástroje, ale také studium jazyků, a to nejen latiny a němčiny, ale také např. italštiny; zájem o astronomii, fyziku

a chemii a jiné přírodní vědy – zajímal se např. o neobvyklý úkaz zvaný měsíční duha), a konečně o jeho zakotvení zpátky v Berouně, kde nejdříve působil jako kaplan, později se zde stal děkanem. Seydlův zájem o historii a také nadání k literární tvorbě vyvrcholily v jeho Kronice královského města Berouna.

Následoval Open air koncert smyčcového amatérského orchestru Musica alternativa, který celou slavnost důstojně doprovodil klasickou hudbou. Všech členů orchestru mi bylo trochu líto, protože trpělivě čekali na své vystoupení a slunce sálalo a pražilo do nich...

Potom byla lípa symbolicky zasazena – Ivan Kůs, Miloš Garkisch a P. Petr Bouška přihodili k jejím kořenům po třech lopatách hlíny. (Samotné odborné zasazení a ukotvení opěrných kůlů dokončili později už bez diváků dva zaměstnanci technických služeb.)

P. Petr Bouška se potom krátce zmínil o děkanu Seydlovi jako o svém předchůdci, ale zároveň připomněl, že když Seydl působil v Berouně, obě původní lípy tu ještě nestály a on pod nimi nechodil. My se zase nedočkáme toho, až nová lípa doroste do výšky té původní. Pak všem přítomným vysvětlil, co znamená žehnání, proč se třeba mohou žehnat

i stromy, a přečetl několik krásných úryvků z Bible o stromech a o přírodě, kterou jsme dostali od Boha jako dar. Nakonec mladou lípu požehnal a popřál jí, aby zdárně rostla a sílila.

Celé odpoledne uzavřel koncert v kostele sv. Jakuba, nazvaný Pocta J. A. Seydlovi, na němž vystoupila Svatojakubská schola cantorum.

Škoda že se slavnostního odpoledne nezúčastnilo také víc dětí, které by mohly říci, že „lipka se příští rok zazelená a poroste spolu s námi“, a za padesát let by se staly pamětníky... Jenomže chytejte děti, které dopoledne dostaly školní vysvědčení a právě jim začaly prázdniny!

L. Fričová

Modlitba měsíce

- **Společný úmysl apoštolátu modliteb na listopad:**
„Aby jazyk srdce a dialogu vždy převážil nad jazykem zbraní.“

— Přijměte pozvání na —

BENEFIČNÍ PLES DOBRÉ VŮLE CHARITY BEROUN

DOBRÁ VŮLE

KD PLZEŇKA **24.11.** OD 19 HOD.
SOBOTA

Bohatá tombola —
Výtěžek podpoří veřejnou sbírku Dobrá vůle - terénní péči o seniory.

Výstava u příležitosti —
— **25 let Charity Beroun!**
Moderuje Pavel Kafka

K tanci hraje
— **2+1** —

Předtančení Baletní škola Terzie Dudové
Taneční klub Romany Chvátilové

Fotokoutek firmy White Cats

Vstupné 200 Kč.
Předprodej vstupenek: Městské informační centrum, Husovo náměstí Beroun.

OTEVŘENO OD 18.00 HODIN

BEROUN Ples se realizuje za finanční podpory města Berouna.

Květinářství U Zlatíček

White CATS

caritas ...jsme s Vámi od roku 1993

caritas ...jsme s Vámi od roku 1993

25 let FARNÍ CHARITY BEROUN

KOSTEL SV. JAKUBA
HUSOVO NÁMĚSTÍ
BEROUN

13. listopadu 2018
10.30 hodin
VERNISÁŽ VÝSTAVY HISTORIE
A SOUČASNOSTI CHARITY V BEROUNĚ
„ČTVRTSTOLETÍ CHARITY V BEROUNĚ“
výstava potrvá do 9. 12. 2018

11.00 hodin
MŠE SVATÁ
celebruje biskup Mons. Václav Malý

www.charita-beroun.cz

Muzeum Českého krasu
příspěvková organizace
Beroun

BEROUN

Státní okresní archiv Beroun

Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24/5, 266 01 Berountel: 311 621 964, e-mail: farnost.beroun@centrum.cz; www.farnostberoun.cz

<i>Bohoslužby:</i>	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So
BEROUN	10.00 18.00	19.30	18.00	8.00	8.00	18.00	
KRÁLŮV DVŮR	8.00				18.00		
SV. JAN	8.00						
LODĚNICE	9.30			17.00		17.00	
CHYŇAVA	11.00						
TETÍN	11.15			19.30			
NIŽBOR							16.30
HÝSKOV							18.00*
VRÁŽ							18.00
HUDLICE							15.00 (1. so)

* 1. sobotu obvykle bohoslužba slova

Kontakty:**P. Petr Bouška - administrátor**

e-mail: petr.bouska@centrum.cz

mobil: 608 524 408

P. Petr Blecha - kaplan

e-mail: deserto@tiscali.cz

mobil: 723 183 758

P. Josef Moulík - výpomocný duchovní*(Loděnice)* mobil: 722 206 057**Pavel Kodras – stavební technik vikariátu**

e-mail: pavel.kodras@apha.cz

mobil: 602 465 797

Jiří Hanke – správa pozemků vikariátu

e-mail: jiri.hanke@apha.cz

mobil: 739 521 031

*trvalí jáhni vypomáhající ve farnosti***Josef Jonáš (Zdice)**

e-mail: josef.jonas@web.de

mobil: 775 271 756

Ondřej Mrzílek (Vráž)

e-mail: ondrej.mrzilek@seznam.cz

mobil: 732 281 293

Jiří Cikánek (Králov Dvůr)

e-mail: jiri.cikanek@seznam.cz

Lukáš Petřvalský - titulární varhaník

e-mail: lucas.petrvalsky@hotmail.com

mobil: 724 219 745

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník Římskokatolické farnosti BerounPísemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky „Dotazy a příspěvky“ v kostele, v elektronické podobě na e-mail: red.tym@seznam.cz.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu článků.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.farnostberoun.cz/zpravodaj**Příspěvek dobrovolný, č. ú. farnosti Beroun: 361 038 389 / 0800**